

การพรรณนาสถานที่และการป่งชื่อสถานที่ในภาษาอังกฤษ

นายสิทธิชัย ฐาเอี่ยม

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาศาสตร์ ภาควิชาภาษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

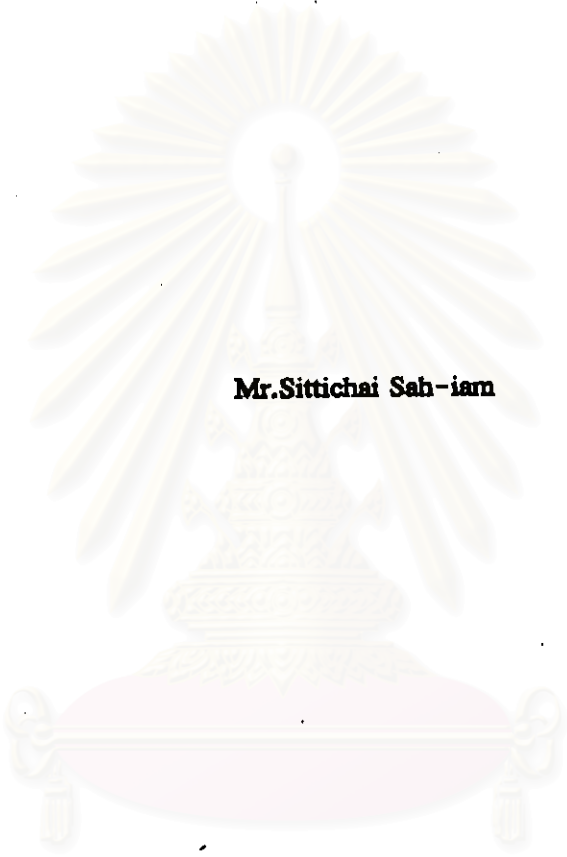
ปีการศึกษา 2539

ISBN 974-636-415-4

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

I 17433058

SPATIAL DESCRIPTION AND SPATIAL DEIXIS IN MPI

Mr.Sittichai Sah-iam

สถาบันวิทยบริการ

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Doctor of Philosophy in Linguistics

Faculty of Arts

Graduate School

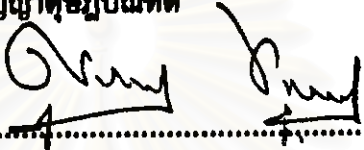
Chulalongkorn University

Academic Year 1996

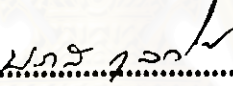
ISBN 974-636-415-4

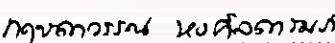
หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพรรณนาสถานที่และการบ่งชี้สถานที่ในภาษาอิมปี
โดย นายสิทธิชัย สาเอี่ยม
ภาควิชา ภาษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร. กฤษดาวรรณ หงส์ถาวรภัก
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ สุวัฒน์ สุติวงศ์)

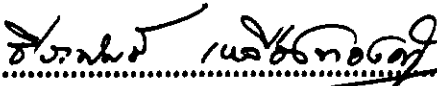
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปราณี กุลละวานิชย์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(อาจารย์ ดร. กฤษดาวรรณ หงส์ถาวรภัก)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. คุณหญิงสุวิยา รัตนกุล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ชีระพันธ์ เหลืองทองคำ)

พิมพ์ต้นฉบับบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสี่เหลี่ยมนี้เพียงแผ่นเดียว

สิทธิชัย สาเอี่ยม : การพรรณาสถานที่และการบ่งชี้สถานที่ในภาษาอิมปี (SPATIAL DESCRIPTION AND SPATIAL DEIXIS IN MPI) อ.ที่ปรึกษา : อ.ดร.กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ผศ.ดร.กึ่งกาญจน์ เทพกาญจนา, 240 หน้า. ISBN 974-636-415-4.

งานวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อศึกษาการใช้คำกริยาเคลื่อนที่และการบ่งชี้ของคอนอิมปีในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการใช้คำกริยาดังกล่าวที่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับความหมายประจำคำ รวมถึงศึกษาระบบการบ่งชี้สถานที่ในภาษาอิมปีที่ระบบ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังศึกษาระบบการพรรณาสถานที่ในภาษาอิมปีด้วย ทั้งนี้เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างระบบการพรรณาสถานที่และระบบการบ่งชี้สถานที่ในภาษา

จากการวิจัยพบว่า ภาษาอิมปีมีการพรรณาสถานที่ด้วยระบบสัมพันธ์ ระบบแน่นอนและระบบเนื้อใน ซึ่งในระบบแน่นอนนั้นมีการยึดสภาพภูมิประเทศ คือ ระดับพื้นที่สูง-ต่ำ และพบว่าในระบบการบ่งชี้สถานที่ในภาษาอิมปีมีรูปบ่งชี้สถานที่ 2 ประเภท คือ รูปบ่งชี้สถานที่ประเภทหมวดคำคำชี้เฉพาะประเภทห่าง ๆ และหมวดคำคำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ รูปบ่งชี้สถานที่ทั้งสองประเภทดังกล่าวเป็นหน่วยคำอิสระ หมวดคำคำชี้เฉพาะสามารถแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ คำคุณศัพท์ชี้เฉพาะ คำสรรพนามชี้เฉพาะ คำกริยาริเศษชี้เฉพาะและคำกริยาริเศษชี้เฉพาะบ่งชี้อาการ คำชี้เฉพาะทั้ง 4 ประเภทดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการบ่งชี้ระยะใกล้-ไกลโดยยึดตำแหน่งของผู้พูดและผู้ฟังเป็นจุดอ้างอิง นอกจากนี้ทั้ง 4 ประเภทยังสามารถบ่งชี้ตำแหน่งใกล้เฉพาะผู้พูดหรือเฉพาะผู้ฟัง และคำกริยาริเศษชี้เฉพาะสามารถบ่งชี้บริเวณหรือจุดของสถานที่ที่ผู้พูดอยู่ได้อีกด้วย

คำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ในภาษาอิมปีที่ผู้วิจัยเลือกศึกษา ได้แก่ "ไป-มา" และ "เอาไป-เอามา" นั้น มีทั้งหมด 11 คำ ซึ่งบ่งชี้ทิศทางของการเคลื่อนที่เข้าหา-ออกจากตำแหน่งของผู้พูดและ/หรือผู้ฟังและบ่งชี้ทิศ (เฉพาะทิศตะวันออกและทิศตะวันตก) และระดับพื้นที่สูงหรือต่ำด้วย คำกริยาดังกล่าวสามารถทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลักและคำกริยารอง และสามารถใช้ได้ทั้งในสถานการณ์ที่มีการใช้ไม่สอดคล้องและไม่สอดคล้องกับความหมายประจำคำ โดยทั่วไปพบว่า ในสถานการณ์ที่มีการใช้ไม่สอดคล้องกับความหมายประจำคำนั้น คอนอิมปีมักจะเลือกใช้คำกริยาดังกล่าวซึ่งบ่งชี้ทิศตะวันตก และระดับพื้นที่ต่ำมาใช้มากกว่า อย่างไรก็ตามพบว่า ในวัฒนธรรมของคอนอิมปีทิศตะวันออกและระดับพื้นที่สูงมีนัยสำคัญทางวัฒนธรรมมากกว่าทิศตะวันตกและระดับพื้นที่ต่ำ

ภาควิชา..... ภาษาศาสตร์
สาขาวิชา..... ภาษาศาสตร์
ปีการศึกษา..... 2539

ลายมือชื่อนิติบัตร..... สิทธิชัย สาเอี่ยม
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม..... กึ่งกาญจน์

** C411169 : MAJOR LINGUISTICS

KEY WORD: SPATIAL / DESCRIPTION / DEIXIS / MPI

SITTICHAI SAH-IAM : SPATIAL DESCRIPTION AND SPATIAL DEIXIS IN MPI.

DISSERTATION ADVISOR : KRISADAWAN HONGLADAROM, Ph.D.

DISSERTATION CO-ADVISOR : ASST. PROF. KINGKARN THEPKANJANA, Ph.D.

240 pp. ISBN 974-636-415-4.

The main purpose of this study is to investigate the usage of MPI deictic motion verbs in different speech events, both unmarked and marked, as well as spatial deixis system in MPI. Spatial description in MPI is also studied so as to find its relationship with spatial deixis in this language.

There are three systems in spatial description in MPI, i.e., relative, absolute and intrinsic. In the absolute one, height is anchored as an essential element. There are two types of spatial deictics in MPI, namely demonstratives and deictic motion verbs. All of them are free morphemes. Four types of demonstratives, i.e., demonstrative adjectives, demonstrative pronouns, demonstrative adverbs and demonstrative adverbs of manner, indicate the proximity and distance of the speaker and/or addressee. In addition, the four types can also indicate the position near the speaker or near the addressee and the demonstrative adverbs can also indicate the area or position only of the speaker.

Eleven deictic motion verbs studied, for example, go-come and take-bring, not only indicate the directions of movement, but also cardinal directions (only East and West) and height. These verbs can function as main and subsidiary verbs and can be used in both unmarked and marked situations. In general, it seems that the ones indicating West/low level appear more frequently in marked ones. However, it is argued that in MPI culture, East and high level are more culturally significant than West and low level.

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาควิชา..... ภาษาศาสตร์.....

ลายมือชื่อนิติ..... สิตชัย สำเอยม

สาขาวิชา..... ภาษาศาสตร์.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... กฤษดาภรณ์ หนองจันทน์

ปีการศึกษา..... 2539.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม..... สิตชัย 165

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จส่งไปได้นั้น ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์และความช่วยเหลือจากบุคคลหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก คือ อาจารย์ ดร. กฤษดาวรรณ หงส์อดารมภ์ ที่ได้ให้ความรู้ ให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะมากมาย ตลอดจนให้ความห่วงใยในการทำวิจัยตลอดระยะเวลาที่ผู้วิจัยทำงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ เทพกาญจนา ที่ได้กรุณาช่วยอ่านร่างวิทยานิพนธ์และให้คำแนะนำในการทำวิทยานิพนธ์นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ปราวณี กุลธวณิชย์ รองศาสตราจารย์ ดร. ธีระพันธ์ เหลืองทองคำ และศาสตราจารย์ ดร. คุณหญิง สุริยา รัตนกุล ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ให้ความกรุณาอ่านและให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่าน ในภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สั่งสอนให้วิชาความรู้แก่ผู้วิจัย และขอกราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ เจมส์ เอ. มาติซอฟ (Professor James A. Matisoff) และศาสตราจารย์ สก็อต ดีแลนซี (Professor Scott DeLancey) ที่ให้ความกรุณาส่งบทความจำนวนหนึ่งให้ผู้วิจัย

ขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการสภากิจแห่งชาติ ที่อนุมัติเงินทุนส่วนหนึ่งในการทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้ จำนวน 50,000 บาทแก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณนางบัวไหล ดวงหอม ผู้บอกภาษาหลักของผู้วิจัยเป็นอย่างสูงที่มีความมานะพยายามและความอดทนในการให้ข้อมูลภาษาอิมปีและดูแลเรื่องการกินและความเป็นอยู่ของผู้วิจัยขณะเก็บข้อมูลภาคสนามที่บ้านคง ผู้วิจัยสามารถก้าวได้ว่าความสำเร็จของงานวิจัยนี้ ครั้งหนึ่งเป็นผลมาจากความมานะอดทนในการทำงานภาคสนามของนางบัวไหล ขอขอบคุณคนอิมปีที่บ้านคงและคนปะกอกที่บ้านสะเก็นทุกคนที่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลในวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบคุณสถาบันราชภัฏสุรินทร์ที่อนุญาตให้ผู้วิจัยลาศึกษาต่อตลอดระยะเวลาในการศึกษา ขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาภาษาต่างประเทศ สถาบันราชภัฏสุรินทร์ ที่รับภาระการสอนแทนผู้วิจัยในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยลาศึกษาต่อ ขอกราบขอบพระคุณบิดา-มารดาที่ให้กำลังใจและอุดหนุนทุนทรัพย์จำนวนหนึ่งแก่ผู้วิจัยในการศึกษา นอกจากนี้ ยังมีผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือผู้วิจัยอีกหลายท่านที่ผู้วิจัยมิได้กล่าวนามถึง ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้มีพระคุณทุกท่านมา ณ ที่นี้ด้วยที่มีส่วนร่วมในการทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จส่งด้วยดี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	11
1.3 สมมติฐาน	12
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	13
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	13
1.6 การออกภาคสนามและข้อมูล	14
1.6.1 การออกภาคสนาม	14
1.6.2 ข้อมูล	16
1.7 กรอบแนวคิด	19
1.8 วิธีการวิเคราะห์	20
1.9 สรุป	21
2. ทบทวนวรรณกรรม	22
2.1 ประวัติและความเป็นมาของชาวอิมปี และภาษาอิมปี	22
2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับภาษาอิมปี	32
2.3 มโนทัศน์เรื่องการบ่งชี้	33

	หน้า
2.4 ประเภทของรูป่องซี่	40
2.4.1 รูป่องซี่บุคคล	41
2.4.2 รูป่องซี่เวลา	49
2.4.3 รูป่องซี่สถานที่	44
2.4.4 รูป่องซี่ปริจเจท	46
2.4.5 รูป่องซี่ทางสังคม	47
2.5 งานวิจัยการบ่งชี้สถานที่ในภาษาในตระกูลทิเบต-พม่า	48
2.6 กรอบแนวคิดมานุษยวิทยาประชานศาสตร์ (cognitive anthropology)	52
2.7 สรุป	55
3. การพรรณนาสถานที่ในภาษาอิมปี (Spatial description in Mpi)	58
3.1 บทนำ	58
3.2 การพรรณนาสถานที่ (spatial description)	59
3.2.1 การพรรณนาสถานที่ด้วยระบบสัมพันธ์	64
3.2.2 การพรรณนาสถานที่ด้วยระบบแน่นอน	66
3.2.3 การพรรณนาสถานที่ด้วยระบบเนือใน	70
3.3 การพรรณนาสถานที่ในภาษาอิมปี	76
3.3.1 การพรรณนาสถานที่ด้วยระบบสัมพันธ์ในภาษาอิมปี	76
3.3.2 การพรรณนาสถานที่ด้วยระบบแน่นอนในภาษาอิมปี	78
3.3.3 การพรรณนาสถานที่ด้วยระบบเนือในในภาษาอิมปี	85
3.4 สรุป	88
4. การบ่งชี้สถานที่ในภาษาอิมปี (Spatial deixis in Mpi)	92
4.1 บทนำ	92
4.2 ประเภทของรูป่องซี่สถานที่ในภาษาอิมปี	95
4.2.1 กลุ่มหมวดคำ คำชี้เฉพาะ (demonstratives) ประเภทต่างๆ	96

4.2.1.1 คำคุณศัพท์ชี้เฉพาะ (demonstrative adjectives) 96

4.2.1.2 คำสรรพนามชี้เฉพาะ (demonstrative pronouns) 103

4.2.1.3 คำกริยวิเศษณ์ชี้เฉพาะ (demonstrative adverbs) 115

4.2.1.4 คำกริยวิเศษณ์ชี้เฉพาะบ่งชี้อาการ (demonstrative
adverbs of manner) 127

4.2.2 กลุ่มหมวดคำ คำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ (deictic motion verbs)
..... 130

4.3 สรุป 130

5. การใช้คำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ในภาษาอิมปี 133

5.1 บทนำ 133

5.2 คำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ในภาษาอิมปี 135

- คำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ที่มีความหมาย 'ไป' และ 'มา' 142
- คำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ที่มีความหมาย 'เอาไป' และ 'เอามา'... 142

5.3 การใช้คำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ในภาษาอิมปี 151

5.3.1 การใช้คำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ซึ่งทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลัก...151

- 5.3.1.1 'ไป-มา' 151
 - 5.3.1.1.1 'ไป-มา' ซึ่งใช้สอดคล้องกับความหมาย
ประจำคำ 152
 - 5.3.1.1.2 'ไป-มา' ซึ่งใช้ไม่สอดคล้องกับความหมาย
ประจำคำ 164
- 5.3.1.2 'เอาไป-เอามา' 174
 - 5.3.1.2.1 'เอาไป-เอามา' ซึ่งใช้สอดคล้องกับ
ความหมายประจำคำ 175
 - 5.3.1.2.2 'เอาไป-เอามา' ซึ่งใช้ไม่สอดคล้องกับ
ความหมายประจำคำ 181

5.3.2 การใช้คำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ซึ่งทำหน้าที่เป็นคำกริยารอง..	188
5.4 สรุป	198
6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย	202
6.1 สรุปผลการวิจัย	202
6.1.1 การพรรณาสถานที่ในภาษาอังกฤษ	202
6.1.2 การบ่งชี้สถานที่ในภาษาอังกฤษ	204
6.1.2.1 กลุ่มหมวดคำคำชี้เฉพาะ	204
6.1.2.2 กลุ่มหมวดคำคำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้	209
6.2 อภิปรายผลการวิจัย	211
6.3 ข้อเสนอแนะ	221
รายการอ้างอิง	222
ภาคผนวก	225
ประวัติผู้เขียน	240

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1: ตารางแสดงประเภทของรูปบ่งชี้สถานที่ในภาษาอิมปี	95
ตารางที่ 2: ตารางแสดงคำคุณศัพท์ชี้เฉพาะในภาษาอิมปี	97
ตารางที่ 3: ตารางแสดงคำสรรพนามชี้เฉพาะในภาษาอิมปี	105
ตารางที่ 4: ตารางแสดงคำกริยวิเศษณ์ชี้เฉพาะในภาษาอิมปี	116
ตารางที่ 5: ตารางแสดงคำกริยวิเศษณ์ชี้เฉพาะบ่งชี้อาการในภาษาอิมปี	128
ตารางที่ 6: ตารางแสดงรูปบ่งชี้สถานที่ประเภทหมวดคำคำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ใน ภาษาอิมปี	136
ตารางที่ 7: ตารางแสดงพัฒนาการของ ‘เอาไป’ และ ‘เอามา’ ซึ่งทำหน้าที่เป็นคำกริยาหลัก....	180
ตารางที่ 8: ตารางแสดงคำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ในภาษาอิมปี ที่ทำหน้าที่เป็น คำกริยารอง	189
ตารางที่ 9: ตารางแสดงการเกิดร่วมกันระหว่างคำกริยาเคลื่อนที่และคำกริยาเคลื่อนที่ แสดงการบ่งชี้ในภาษาอิมปี	191

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1: แผนภูมิแสดงการจัดภาษาในตระกูลใหญ่จีน-ทิเบต	24
ภาพที่ 2: แผนภูมิแสดงเงื่อนไขทางเสียงของการเกิดหน่วยเติมท้ายคำ	31
ภาพที่ 3: ภาพแสดงการพจนานาสนานที่ด้วยระบบเนื้อในของภาษาชาวฮิลี	72
ภาพที่ 4: ภาพแสดงการพจนานาสนานที่แบบวิธีภาพสะท้อนกระจกเงา	74
ภาพที่ 5: แผนภูมิแสดงการแบ่งพื้นที่ในการพจนานาสนานที่ด้วยระบบแน่นอนในภาษาฮิมปี.....	79
ภาพที่ 6: ภาพประกอบแสดงการพจนานาสนานที่ด้วยระบบแน่นอน	82
ภาพที่ 7: ภาพประกอบการพจนานาสนานที่ด้วยระบบแน่นอน	83
ภาพที่ 8: ภาพประกอบแสดงการพจนานาสนานที่ด้วยระบบเนื้อใน	86
ภาพที่ 9: ภาพประกอบแสดงการพจนานาสนานที่ด้วยระบบเนื้อใน	87
ภาพที่ 10: ภาพแสดงระยะห่างจากตำแหน่งของผู้พูดและผู้ฟังจากการใช้คำคุณศัพท์ชี้เฉพาะ	98
ภาพที่ 11: ภาพแสดงการสนทนาในสถานการณ์ที่ผู้พูดและผู้ฟังอยู่ตำแหน่งเดียวกัน	106
ภาพที่ 12: ภาพแสดงการสนทนาในสถานการณ์ที่ผู้พูดและผู้ฟังอยู่คนละตำแหน่ง	108
ภาพที่ 13: ภาพแสดงระยะห่างจากตำแหน่งของผู้พูดและผู้ฟังจากการใช้คำสรรพนามชี้เฉพาะ..	109
ภาพที่ 14: ภาพแสดงระยะห่างจากตำแหน่งของผู้พูดและผู้ฟังจากการใช้คำกริยาวิเศษณ์ชี้เฉพาะ..	119
.....	119
ภาพที่ 15: ภาพประกอบแสดงการใช้คำกริยาวิเศษณ์ในกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังอยู่คนละตำแหน่ง..	121
ภาพที่ 16: ภาพประกอบแสดงการใช้คำกริยาวิเศษณ์ในกรณีที่ผู้พูดและผู้ฟังอยู่ตำแหน่งเดียวกัน..	122
.....	122
ภาพที่ 17: ภาพประกอบการใช้คำกริยาวิเศษณ์ชี้เฉพาะซึ่งบ่งชี้สถานที่ที่ไม่ได้อุปอบการสนทนา.	125
.....	125
ภาพที่ 18: แผนภูมิการแบ่งพื้นที่อันเนื่องมาจากการใช้คำกริยาเคลื่อนที่แสดงการบ่งชี้ในภาษา	
ฮิมปี	138

ภาพที่ 19: ภาพแสดงการเคลื่อนที่ในกรณีที่มีอิทธิพลเรื่องระดับสูง-ต่ำและทิศตะวันออก/ ตะวันตกเข้ามาเกี่ยวข้อง	140
ภาพที่ 20: ภาพแสดงการพรรณนาสถานที่ด้วยระบบแน่นอนในกรณีที่มีอิทธิพลเรื่อง ระดับสูง-ต่ำตามแนวราบเข้ามาเกี่ยวข้อง	141
ภาพที่ 21: แผนภูมิแสดงการแบ่งพื้นที่ตามทิศต่างๆอันเนื่องมาจากการพรรณนา สถานที่และการเคลื่อนที่ในภาษาอุกู อิมิดเฮอ	147
ภาพที่ 22: แผนภูมิแสดงการแบ่งพื้นที่อันเนื่องมาจากการพรรณนาสถานที่และการเคลื่อนที่ ในภาษาเชลทอล	148
ภาพที่ 23: ภาพประกอบแสดงการเคลื่อนที่ซึ่งมิได้ยึดจุดหมายของการเคลื่อนที่เป็นสำคัญ.....	157
ภาพที่ 24: ภาพประกอบแสดงการใช้คำวิยาเคลื่อนที่แสดงการป่งชี้ไม่สอดคล้อง กับความหมายประจำคำ	169
ภาพที่ 25: ภาพประกอบแสดงการใช้คำว่า “เอาไป-เอามา” สอดคล้องกับความหมาย ประจำคำ	176